



ТЕРЕН

Україна

число 1 (26), весна - літо 2009

Газета української молоді

Теми номера:



Конференція з мандрівництва: «Пізнай себе – пізнаєш світ!»

стор. 2



М. Ратушняк: «Підтримка української молоді є найкращою «інвестицією...»

стор. 3



Роль особистості в історії

стор. 4



АнтиТабачна Кампанія – іспит на зрілість української нації

стор. 5



Історія без міфів в Україні: міф чи реальність?

стор. 6-7

Європа заговорила...

*...Коли Україна в нерівній боротьбі
Вся сходила кров'ю і слізьми стікала
І дружної помочі ждала собі,
Європа мовчала...*

Європейський Союз – об'єднання держав з різним минулим. Держав, які часто воювали між собою. Держав, список взаємних претензій між якими надзвичайно великий. До об'єднання кожен приходив зі своїми болями та героями, які часто діаметрально протилежно сприймалися іншими.

Політичне майбутнє Союзу значною мірою залежало від узгодження історичного минулого.

Це завдання історикам та політикам багато в чому вдалося виконати. Платформою для об'єднання стала орієнтація на спільні цінності, взаємоповага, ненаголошення на конфліктних моментах минулого. Такими цінностями були, зокрема, демократія, право на самовизначення народів, засудження тоталітаризму.

Тоталітаризм довгий час представлявся лише в двох його подобах – фашизмі та нацизмі. Певне замішання в наявну спільну платформу історичної пам'яті внесли нові члени ЄС – країни Центральної та Східної Європи - Польща, Чехія, Словаччина, Угорщина, Румунія, країни Прибалтики.

Прийнявши спільні цінності, ці країни звернули увагу "старої Європи" на комуністичний тоталітаризм.

Вони заговорили про Радянську Армію, яка, визволивши Європу від нацизму, сама на довгих п'ятдесят років перетворилася на жорстокого окупанта. Своїм завданням ці країни бачили донесення правди про злочини під червоними прапорами. Вони вимагали засудити комуністичні злочини нарівні з фашистськими та нацистськими.

Проте засудження комуністичного тоталітаризму сприйнялося Європою далеко не так легко. Адже серед провідних політиків ЄС було і залишається чимало ідейних спадкоємців комунізму чи його сучасних симпатиків.

Резолюції, прийняті європейськими організаціями в останні роки, свідчать, що під тиском нових членів зрушення у цій справі таки почалися. Європейський Союз, зацікавлений у тісній інтеграції, прийняв нові країни разом із тягарем їхнього історичного минулого.

В Україні ж досі немає єдиного спільного бачення історії. Тут досі тривають запальні дискусії про деякі її періоди та окремих діячів.

Проте з певністю можна сказати: крига замовчування минулого скресла. Ми є свідками справжнього "історичного буму". Небачений досі доступ до архівних документів, збільшення наукових та науково-популярних досліджень, поява спеціальних сайтів та документальних фільмів тощо.

Постійні політичні дискусії довкола тих чи інших історичних питань є свідченням загостреного інтересу суспільства до них.

Проте політизація такої дискусії радше шкодить, аніж допома-



гає.

Адже як у самій Україні, так і за її межами є потужні політичні сили, зацікавлені в консервації радянського бачення на наше минуле. Опираючись на інформаційні ресурси, вони розгорнули справжні бойові дії проти українських спроб дати власну оцінку своїй історії.

Донедавна інструментами у цій війні були переважно російські чи проросійські ЗМІ в Україні та світі, окремі публіцисти чи громадські організації.

Як свідчить 20-й пункт резолюції Європарламенту від 25 лютого цього року, тепер у це протистояння вдалося втягнути і цю поважну структуру.

Європарламент "глибоко сумує з приводу рішення президента України Віктора Ющенка, що йде з посади, присвоїти посмертно Степану Бандері, лідеру Організації українських націоналістів (ОУН), що співпрацював з нацистською Німеччиною, звання "Героя України". Сподівається, що у цьому відношенні нове українське керівництво перегляне рішення і підтримуватиме свою відданість європейським цінностям".

Давайте зараз не будемо торкатися історичних підстав співпраці ОУН і Бандери з нацистською Німеччиною – про це вже написано безліч літератури. Ці питання залишаються як мінімум дискусійними.

Але хотів би звернути увагу на форму документа, та місце у ньому зазначеного пункту.

Резолюція в цілому просякнута позитивним ставленням до нашої держави – "Україна є європейською країною і, відповідно до статті 49 Угоди про Європейський Союз, може претендувати на членство в ЄС, як і будь-яка інша європейська країна, що визнає принципи свободи, демократії, поваги до прав і основних свобод та верховенства права".

І на цьому фоні згаданий пункт виглядає досить штучним, можливо, вписаним в останній момент.

продовження на стор. 4

Ефективне лідерство - запорука успіху організації

14 листопада в Києві, в приміщенні Центру національного відродження, відбувся всеукраїнський тренінг-семінар "Ефективне лідерство - запорука успіху організації", організований ВМГО "Молодіжний Націоналістичний Конгрес", на якому були присутні представники всіх регіональних осередків, членів Центрального Проводу та Ради Честі МНК.

Згуртована команда, харизматичний лідер, чітко поставлена ціль, контрольований процес, досягнутий результат, аналіз діяльності, моніторинг та зворотній зв'язок – деякі практичні аспекти семінару, мета якого - віднайти рецепт ідеальної організації роботи у будь-якій сфері.

Тренер-модератор семінару Савич Жанна для учасників поставила завдання проаналізувати власну поведінку під час рольових ігор, визначити якості якими повинен володіти ідеальний лідер-керівник; учасники дізналися про різні типи мотивації, стимули, що на них впливає та способи їх визначення.

Було передбачено все: від тематичних ігор та їх аналізу до теорії та її застосування. Кожен із учасників тренінгу мав можливість проявити себе, зробити аналіз своїх дій, протестувати свої можливості, а також розробити для себе концепцію їх застосування на практиці. Особливо запам'яталась рольова гра, яка не просто проектувала реальне життя, а і найкращим чином показала всі переваги і недоліки роботи



команди.

Поступово учасники почали розв'язувати і конкретні організаційні проблеми: ведення ефективної вишкільно-кадрової роботи, роль і функції провідника в організації. До кінця тренінгу кожен сформулював для себе власний портрет справжнього лідера, окреслив його характерні риси та намалював для себе своє т.зв. «колесо життя». Колесо, яке не просто окреслює можливості людини, а показує напрямки в якому потрібно рухатися задля особистісного вдосконалення і ефективної праці.

Проблема вдалого керівництва і донині залишається одним з найголовніших питань у середовищі молодіжних організацій. Саме від лідерів залежить прогресивний розвиток і успішна діяльність всієї організації.

*Вікторія Базуленко,
Інформцентр МНК*

Міңсім'я молодь затвердила Концепцію національно-патріотичного виховання молоді

Наприкінці жовтня 2009 року Міністерство сім'ї, молоді та спорту затвердило своїм наказом „Концепцію національно-патріотичного виховання молоді як шлях до утвердження державності України”. Документ містить ряд положень, які окреслюють завдання та методику діяльності, яка спрямована на виховання почуття патріотизму в молодого покоління українців. Зміст Концепції зачіпає всі сфери людської життєдіяльності, зокрема – освіту, дозвілля, сімейне життя і т.д. Розробники документу – Міністерство у справах сім'ї, молоді та спорту, Міністерство освіти і науки, Міністерство оборони України і молодіжні громадські організації - поставили собі за завдання виховати в людині громадянина, патріота, відповідального за долю країни.

Тому, усвідомлюючи необхідність успішного втілення Концепції, 16 грудня в Мінсім'я молодь-спорті відбувся круглий стіл, присвячений питанню національно-патріотичного виховання молоді. Модератором круглого столу виступив заступник профільного міністерства Іван Крулько. На заході були присутніми представники органів влади, молодіжних громадських організацій, серед яких і керівники Молодіжного Націоналістичного Конгресу Ярослав Ілляш та Іван Кішка.

Під час обговорення даної Концепції, а також положення про Центр національно-патріотичного виховання було відзначено актуальність цих документів і суспільну значущість, а головне – державницький підхід, яким розробники концепції користувалися під час своєї роботи. Втім, було виявлено і ряд моментів, які ще потребуватимуть ретельного доопрацювання.

Так, за словами Голови МНК Ярослава Ілляша, в документах не прописано чіткий механізм реалі-



зації задекларованих положень. Також Голова МНК відзначив і той момент, що Концепція з національно-патріотичного виховання не зовсім відображає аспект відповідальності молоді людини перед Батьківщиною та своєю нацією.

Втім, як запевнив голова засідання заступник Міністра у справах сім'ї, молоді та спорту Іван Крулько, всі пропозиції, які пролунали при обговоренні, будуть враховані під час доопрацювання документа та при реалізації положень Концепції в реальному житті. Зокрема, заступник Міністра наголосив, що незабаром буде створено робочу групу з числа фахівців різних міністерств та представників громадських організацій, які вже не один рік опікуються процесом національно-патріотичного виховання молодих українців.

Затвердження Концепції викликало жваві відгуки не тільки серед громадськості, відповідних фахівців та ЗМІ, а й серед політичних сил України. Так, народний депутат від КПУ Олександр Голуб заявив: "Якщо вихвалитимуть ОУН-УПА, то ця концепція до патріотизму взагалі не має стосунку". Коментарі зайві...

Сергій Пархоменко, Інформцентр МНК

Діяльність МНК. Коротко

Всеукраїнські заходи

06.09.09

Відбулося чергове засідання Центрального Проводу МНК, де були розглянуті питання звітів регіональних організацій, підсумки літніх таборув-ань, кадрові рішення та план діяльності на II пів-річчя. На засідання був запрошений керівник Української Інформаційної Служби (УІС) Андрій Левус.

01-04.10.09

Табір-джамборі «Повстанська Ватра» відбувся поблизу с. Слов'ятин Бережанського району Тернопільської області на базі музею ОУН-УПА. Польові умови проживання, фізичні навантажен-ня, патріотичний запал та атмосфера братерства дали змогу хоча б частково перейнятись націоналі-стичним духом, що панував у лавах УПА.

Понад 70 учасників прослухали лекції про історію виникнення та ідеологію МНК, національ-но-визвольний рух України, діяльність та менедж-мент МГО, проявили свою вправність під час аль-піністичного вишколу і пейнтболу, змагались в брейн-ринзі «Цікава Україна».

15.11.09

Проведено засідання Центрального Проводу МНК з метою об'єктивної оцінки та критичного аналізу діяльності у 2009 році. Проаналізовано хід всеукраїнського проекту „Молоді про Бандеру” та окреслено пріоритети у вишкільно-кадровому та інформаційно-пропагандивному напрямку діяль-ності.

Голова МНК Ярослав Іляш підсумував, що позитивні тенденції в діяльності організації зобов'язують нарощувати зусилля для примно-ження здобутків МНК і постійно працювати над самовдосконаленням.

18.11.09

ВГО «Громадський рух «Не будь байдужим!» відзначила подякою ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» за допомогу в поши-ренні та функціонуванні української мови у віт-чизняних школах, чим сприяли успішній діяльнос-ті кампанії.

28.11.09

Керівництво МНК здійснило інспекційну поїздку на Сумщину. Делегація у складі Голови МНК Ярослава Іляша, заступника Голови МНК Сергія Кузана, Голови Секретаріату Рустама Якименка та Голови Ради Честі Ярослава Фурса взяла участь у нараді з активом Сумської органі-зації МНК та інших молодіжних патріотичних орга-нізацій регіону. Учасники наради обговорили ситуацію, яка склалася в патріотичному середови-щі, накреслили шляхи вирішення поточних питань.

05-06.12.09

Голова Проводу ОУН(р) Стефан Романів та Голова МНК Ярослав Іляш взяли участь у роботі XIII Крайового З'їзду Спілки Української Молоді в Україні.

У своєму вітальному виступі до делегатів З'їзду Голова МНК зазначив: «Саме від Вас ми переймали цінності любові до рідної землі, почут-тя родинності і покликання служити Батьківщині... Бажаю Вам натхнення, кріпості духу, Божого благословення на добрі справи і про-цвітання Вашій організації».

11-14.02.10

Понад 100 кілометрів подолали учасники мандрівного табору "Урай". Півтора десятки віді-браних членів МНК за сильного морозу та склад-них психологічних умов мандрували Донецьким кряжем. Цьогоріч "Урай" об'єднав учасників із Києва, Харкова, Тернополя, Львова та Сум.

Однією з умов таборування було спання без наметів, окреме харчування та швидке пересуван-ня. Окрім фізичного гарту та випробування воль-ових якостей, учасники табору прослухали курс лекцій з лідерства, інших вузькоспеціалізованих галузей та змогли на практиці перевірити нові знання. Програма таборування передбачала отри-мання практичних навичок керівництва групою людей у максимально екстремальних умовах.

23-24.02.10

У Києві відбулось розширене засідання Центрального Проводу МНК. Значна увага приді-лялась аналізу діяльності обласних осередків організації. Заслухано звіти членів ЦП МНК, від-повідальних за напрямки роботи, та затверджено стратегічний план діяльності на 2010 рік.

Розпочато зголошувальну кампанію на все-українську теренову гру «Гурби-Антонівці». Відповідальною за проведення дівочого вишкіль-ного табору «Руса Коса», який проводитиметься у Львівській області, було затверджено члена ЦП Катерину Аврамчук. Традиційно літній всеукра-їнський вишкільний табір «Відага» проходитиме на Сумщині, а табір-джамборі «Повстанська варта» прийматиме Тернопільська область.

Пізнай себе – пізнаєш світ!

У Києві відбулася Всеукраїнська підсумкова конференція з мандрівництва

Наприкінці жовтня 2009 року в м. Києві відбулася Всеукраїнська підсум-кова конференція з мандрівництва, яка проходила в рамках Комплексної про-грами з мандрівництва «Пізнай себе – пізнаєш світ». Цей захід став одним із зразків пошуку альтернативного підхо-ду до виховання української молоді та популяризації громадського руху. Проект, що реалізується ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес» за сприяння Міністерства сім'ї, молоді і спорту України, спрямо-вано на вирішення проблем низького рівня громадянської свідомості та пат-ріотизму молоді, формування та розвит-ку особистості на засадах духовності, позитивного ставлення молоді до фізич-ного та інтелектуального самовдоскона-лення тощо.

Гасло «Пізнай себе – пізнаєш світ» було обрано не випадково, адже саме у цьому короткому «меседжі» мандрівно-го філософа Григорія Сковороди органі-затори намагалися висловити актуальну та інноваційну суть проекту. Адже через самопізнання, розкриття потенціалу і можливостей кожної молодої людини, через включення її в соціальний процес будеться шлях до майбутнього держа-ви.

Програма від початку була розрахо-вана на 5 етапів, але у зв'язку зі скоро-ченням фінансування державних ціль-ових програм підтримки молоді, цього-річ було реалізовано лише три. Але, попри все, якісні і кількісні показники проекту були виконані. Про це говорить і та обставина, що заходи, які проводи-лися в рамках програми, змогли відвіда-ти понад 500 осіб з усіх регіонів України; також було залучено велику кількість молодіжних громадських організацій патріотичного спрямування.

Окрім МНК це, зокрема – Спілка Української Молоді, НСОУ «Пласт», Молода Просвіта, Фундація Регіональних Ініціатив та інші.

На підсумковій конференції перед її учасниками виступили Голова Молодіжного Націоналістичного Конгресу Іляш Ярослав, фахові інструктори з туризму та спортивного орієнтування Кішка Іван (Київ), Лучанінова Наталка (Суми), Бень Андрій (Львів), завідувач екскурсійно-красзнавчим відді-лом Сумського обласного цент-ру позашкільної освіти та роботи з тала-новитою молоддю Стойняк Ірина та слухач Національної академії державно-го управління при Президентові України Олександр Пархоменко (Харків).

До присутніх звернувся і заступник керівника Української Інформаційної Служби Сергій Пархоменко, який наго-лосив на важливості тієї діяльності, яку впроваджує МНК, особливо – на ниві роботи з молоддю, тобто це – і мандрів-ництво, і табірництво, й інформаційні заходи, що сприяють підвищенню соці-альної активності населення та вихован-ню почуття патріотизму. Зі свого боку доповідач запевнив, що УІС і надалі максимально інформаційно підтримува-тиме і висвітлюватиме подібні заходи, адже МНК є давнім партнером інформа-генції.

Організатори заходу також подяку-вали за підтримку директорові тури-стичної агенції «Terra Incognita», члено-ві СУМ Сергієві Підмогильному, який є щирим подвижником українського істо-рико-пізнавального туризму та надавав проекту консультаційну та матеріальну



допомогу.

Під час конференції було надано поради з проведення мандрівок, підбито підсумки проведення всіх заходів про-грами та обговорено матеріали для практичного посібника з мандрівницт-ва, який розкриває основні складові організації і проведення мандрівних таборів і щонайближчим часом має вийти друком в м. Києві. Ця книга, за задумом організаторів, має розкрити основні аспекти організації і проведен-ня мандрівництва. Вона стане підсум-ком праці досвідчених мандрівників - учасників конференції з практичного мандрівництва в рамках програми «Пізнай себе – пізнаєш світ».

«Ми переконані, що посібник стане незамінним у діяльності молодіжних організацій та їх лідерів. Адже моло-дість – це найромантичніша і сповнена пригод частина життя людини. Тому мандрувати – це найкращий спосіб зба-гатити досвідом і враженнями своє молоде життя», - наголосив у заключно-му слові Голова МНК Ярослав Іляш.

Сергій Багрянний,
Інформецнтр МНК

БАНДЕРА - НАРЕШТІ ГЕРОЙ !

біографії і діяльності Степана Бандери. На участь у заході "Нарешті герой" заявки подали більше десяти команд, кожна з яких нараховує в середньому до п'яти учасників.

«Ми вважаємо подібні заяви непри-пустимими і розцінюємо їх як втручан-ня у внутрішні справи України. Бандера відстоював незалежність України та права українців за важких умов поль-ської пацифікації, голодомору і приму-сової колективізації з боку Радянського Союзу та під час Другої світової війни. Для нас він однозначно є героєм, симво-лом незламності українського духу. Український народ вправі шанувати своїх героїв.

Ми не втручаємось у внутрішні справи Росії, Польщі чи інших держав. У центрі Москви знаходиться мавзолей Леніна, міста і села Росії прикрашають сотні пам'ятників Леніну, а також близь-ко п'ятдесяти пам'ятників Сталіну, кот-рий лише за період 1932-1933 років зни-щив 10 млн. 63 тис. осіб в Україні. У Польщі ряд пам'ятників та вулиць воз-величують Юзефа Пілсудського – одно-го з організаторів політики пацифікації, за якої знищено близько 800 українсь-ких сіл, арештовано та закатовано сотні українців», – заявив голова Львівського осередку МНК Андрій Бень.

Молодь МНК подібні заяви росій-ських, польських та європейських полі-тиків сприйматиме як нагнітання анти-українських настроїв та прояви шовініз-

му та чинитиме опір будь-яким спробам втручання у внутрішню політику України.

Інформецнтр МНК, за матеріала-ми провідних українських і російських ЗМІ

Довідка Західної Інформаційної Корпорації:

25 лютого Європарламент ухвалив резолюцію, в якій висловив своє недово-лення з приводу присвоєння звання «Герой України» Степанові Бандері, яку він одержав посмертно 22 січня 2010 року за рішенням Президента України Віктора Ющенка.

Невдоволення щодо надання Бандері звання «Герой України» висловив і прем'єр-міністр Російської федерації Володимир Путін під час зустрічі з Президентом Казахстану Нурсултаном Назарбаєвим в Ново-Огарьово.

4 лютого Президент Польщі Лех Качинський також засудив присвоєння звання «Герой України» засновникові ОУН-р.

Президент України Віктор Янукович пообіцяв Президенту Російської Федерації Дмитрію Медведєву скасувати Указ Віктора Ющенка про надання Степану Бандері звання «Герой України» до 9 травня - Дня Перемоги у Великій Вітчизняній Війни.



28 лютого, на знак протесту проти втручання у внутрішню політику України у Львові відбулась інтелекту-ально-динамічна гра «Нарешті ГЕРОЙ!» за участі активної молоді міста. Організаторами дійства виступи-ли громадська організація «Молодіжний націоналістичний конгрес» (МНК) та Львівський осередок «Конгресу укра-їнських націоналістів» (КУН) за спри-яння Управління у справах сім'ї, молоді та спорту Львівської облдержадмініст-рації.

Метою проведення квесту було вша-нування Провідника ОУН Степана Бандери, підтримка рішення Президента про присвоєння йому зван-ня Героя України та протест проти втру-чання Росії, Польщі та Євросоюзу у внутрішні справи України.

Акція проходила у форматі квесту, обов'язковою умовою якого було знання

МНКівців відзначили за підсумками року Степана Бандери

Представники Організації Українських Націоналістів (бандерів-ців) та Центру національного відрод-ження підбили підсумки року Степана Бандери в Україні і відзначили людей, які максимально долучилися до кампа-нії зі вшанування лідера ОУН(б).

Так, 10 лютого 2010 р. під час свят-кування 70-ї річниці створення Револуційного проводу ОУН відбулося нагородження тих, хто своєю працею сприяв поширенню історичної правди про Бандеру.

Приємно, що в числі нагороджених були й представники МНК. Так, зокре-ма, Оксана Кузан з Харкова посіла друге місце на Всеукраїнському конкурсі інформаційно-просвітницьких матеріа-лів імені С. Бандери, а Сергій Пархоменко (Київ) був відзначений подякою за акцію «Молоді про

Бандеру», в рамках якої студентів ВНЗ інформували про життя та діяльність лідера ОУН(б). При нагородженні був присутній онук Провідника ОУН Стефко Бандера.

Загалом, МНК став тією організації-єю, що зробила найбільшу кількість заходів за час проведення акції. Окрім Києва, було організовано заходи в Харкові, Сумах, Дніпропетровську, Львові, на які приходили сотні студентів місцевих ВНЗ. Якби оргкомітет відзна-чав не лише окремих людей, але й моло-діжні громадські організації, які прова-дили заходи в рамках Року Бандери, то Молодіжний Націоналістичний Конгрес, очевидно, претендував би на роль організації, що зробила найбіль-ший внесок в рамках кампанії.

Інформецнтр МНК



"Онук Провідника ОУН Стефко Бандера та журналіст Сергій Пархоменко"

Михайло РАТУШНЯК: «Підтримка української молоді є найкращою «інвестицією», направленою на розвиток нашої держави»



9 березня цього року, під час робочої наради керівництва Молодіжного Націоналістичного Конгресу, яка проходила у Тернополі, було обрано керівництво організаційного комітету з питань проведення всеукраїнської молодіжної теренової гри «Гурби-Антонівці-2010». Співголовами оргкомітету стали Олег Вітвицький (Громадсько-політичне об'єднання «Українська справа»), Ярослав Ляш (Голова ВМГО «Молодіжний Націоналістичний Конгрес») та Михайло Ратушняк (Спілка підприємців Тернопільщини «Українська справа»). Останній із них, Михайло Ратушняк – відомий меценат і підприємець, став ініціатором підтримки проєктів патріотичного виховання української молоді, зокрема і всеукраїнської теренової гри «Гурби-Антонівці».

Пане Михайле, чи готовий Тернопільський край до зустрічі учасників теренової гри «Гурби-Антонівці-2010»?

Процес підготовки триває досить динамічно. Я можу сказати, що робота, яка ведеться, помножена на наш багаторічний досвід, дає всі підстави стверджувати, що все буде організовано на гідному рівні.

Тернопільщина вже восьмий раз прийматиме всеукраїнську теренову гру «Гурби-Антонівці». За ці роки нашу область відвідали більше двох тисяч молодих націоналістів з різних куточків України. Ми завжди гостинно приймаємо усіх, хто прибуває на цю неординарну подію.

На моє глибоке переконання, проведення теренової гри є прекрасним взірцем того, як потрібно вшановувати наше минуле. Не лише меморіальними захода-

ми і урочистими академіями, а й реальними дієвими акціями, під час яких формується нова українська еліта.

Не маю найменшого сумніву в тому, що «Гурби-Антонівці», власне, і плекають тих шляхетних молодих людей, які так необхідні нашій державі!

Цьогоріч Вас обрано співголовою Оргкомітету з питань проведення всеукраїнської молодіжної теренової гри «Гурби-Антонівці-2010». Чому Ви відгукнулись на таку пропозицію?

Я щиро радію з того, що така пропозиція надійшла, адже є давнім прихильником вашої «теренівки». На запрошення керівництва МНК доводилось бувати попередньо і на відкритті гри, поблизу села Антонівці. Вже тоді відчував потребу і готовність долучитись до проведення цього молодіжного змагу.

А коли у 2010 році, спільно зі своїми однодумцями заснував Спілку підприємців Тернопільщини «Українська справа», то ми чітко узгодили позицію, що молодіжні патріотичні проєкти будуть одним з головних напрямків, які підтримуватимуться нашою Спілкою. Адже на наш погляд, підтримка молоді є найкращою «інвестицією», направленою на розвиток нашої держави.

Після цього залишалось лише зустрітись з керівниками Молодіжного Націоналістичного Конгресу для узгодження технічних аспектів нашої співпраці.

Нам відомо, що «Гурби-Антонівці» мають й інший стосунок до родини Ратушняків...

Дійсно, про теренову гру я вперше дізнався... від своєї дружини Галини. В свій час, будучи активісткою молодіжного націоналістичного руху на Тернопіллі, вона брала участь у «Гурбах-Антонівцях» як безпосередній учасник. Від неї я дізнався про всі особливості «військових дій» під час теренівки, а, також про те, з якими випробовуваннями стикається молода людина під час таких подій.

Сподіваюсь, що добру традицію фор-

Біографічна довідка. Михайло Ратушняк. 48 років, українець. Народився, виріс і проживає у Тернополі. Здобув три вищих освіти: інженера-механіка у Львівському політехнічному інституті (1984 р.), менеджера-економіста в Тернопільській академії народного господарства (2002 р.), магістра державного управління у Львівському регіональному інституті державного управління при Президентові України (2006 р.).		
Депутат	двох	скликань
Тернопільської	міської	ради і

мування свого характеру та національної свідомості саме в таких «бойових умовах» отримують і наші діти...

Хотілось би, безперечно, трішки більше дізнатись про створену Вами Спілку підприємців «Українська справа»...

Ідея створення Спілки зародилась уже давно. Але до її реалізації ми приступили, фактично, лише на початку цього року. Головним нашим завданням було об'єднати українських підприємців тернопільського краю навколо двох засад – християнської моралі та національної ідеї.

І нам це вдалось! Майже вісімдесят підприємницьких структур Тернопільщини зголосились до роботи у Спілці. Такий національний корпоративізм дає змогу нам не лише бути більш конкуренто-спроможними на ринку, а й ефективніше розпоряджатись коштами, які ми виділяємо на підтримку української духовності, освіти, науки.

Разом з тим, мешканцями Тернопільщини Вам довірено працювати і у найвищому представницькому органі краю – обласній раді. Владний ресурс також можна задіяти для реалізації українських справ...

Ми намагаємось, бодай на рівні місцевої влади, максимально підтримувати всі добрі українські починання. Тут варто зауважити, що проведення теренової гри – ще один крок на шляху до реалізації обласної програми «Антонівці-округа», яка прийнята Тернопільською обласною радою ще у 2008 році і ми серйозно зацікавлені в тому, щоб не припинити її реалізацію в нових політичних умовах, коли окремим політичним силам уже не так «зручно» пітримувати проєкти, пов'язані з тематикою визвольних змагань.

Більше того, наступним кроком буде підтримка обласної теренової гри для старшокласників «Легенда УПА», яка традиційно проводиться у травні під Теребовлею.

Щиро дякуємо Вам за розмову і нехай щастить всім нам на полі боротьби за національні ідеали!

Тернопільської обласної ради.

3 1999 року – директор ТОВ “АНТ”, що є ексклюзивним дистрибутором національної торгової марки “Оболонь” в Тернопільській області.

Меценат українських проєктів духовного, культурного та національного розвитку. Вважає, що Україна, як держава, відбудеться лише тоді, коли українці всюди і повсякчас будуть підтримувати все українське.

Разом з дружиною Галиною виховують донечку Христинку.



ветеранських виданнях, зокрема таких як «Дороговказ», «Вісті комбатанта», «Сурмач», «За Державність», «Українське Козацтво», «Голос комбатанта», «Вісті» та інших. Низький уклін тим, хто в тяжких умовах вимушеної еміграції, змінивши багнет на перо, зумів записати і зберегти ці безцінні спогади. Їм, насамперед, і присвячується ця книга.

Замовити книгу можна, зголосившись за адресою: 01034 м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9 п. 4, тел. (044) 234-70-20, e-mail: book_mnk@ua.fm

Віктор РОГ, упорядник збірки

Діяльність МНК. Коротко

Волинь

10.10.09

У рамках святкування Дня створення УПА, поблизу села Кошів Луцького району, члени МНК відвідали повстанське кладовище, де власними силами були впорядковані 14 могил та пофарбовані надгробні хрести. На цьому кладовищі в період між 1943-45 роками поховано близько 45 повстанців і 20 жителів найближчих населених пунктів, які постраждали від рук німців і поляків.

14.10.09

На Свято Покрови молодими націоналістами із Волинського МНК було розгорнуто великий червоно-чорний прапор (3Х5м) та організовано фотовиставку про УПА. Фото були зібрані Волинським братством ветеранів ОУН-УПА імені Кліма Савура.

Напередодні МНКівці вирішили здійснити і суспільнокорисну акцію. Фасад будинку Волинського братства ветеранів ОУН-УПА був наново перефарбований, і на ньому повісили банер «14 жовтня – день створення УПА. Не втраť волю, завойовану не Тобою, але для Тебе. Слава УПА!».

17.12.09

У Луцьку відбувся марш проти нелегальної міграції, організований ВО “Свобода”. До акції долучився Волинський осередок МНК та МКУН. Основною метою заходу було привернути увагу влади до загроз, які несе в собі угода між Україною та ЄС “Про реадмісію”, за якої наша держава може перетворитись на “відстійник” для нелегальних мігрантів.

29.01.10

На Київському майдані Луцька розпочалися урочистості з відзначення 92-ї річниці подвигу Героїв Крут. На всенародне віче поблизу пам'ятника Борцям за волю і незалежність України прийшли близько тисячі лучан, духовенство і представники місцевої влади. На відзначення річниці вшанувати пам'ять героїв прийшла родина міста: Молодий Рух Волині, «Батьківщина молода», УСС, МНК та інші.

22.02.10

У м. Луцьку, в Народному Домі «Просвіта», відбулося урочисте нагородження грамотою та почесною ювілейною відзнакою «3 нагоди 100 - річниці від Дня народження Головного Провідника ОУН (революційної) Степана Бандери».

За заслуги в національно-визвольній боротьбі, в утвердженні та розбудові Української Держави почесну відзнаку отримали як ветерани визвольних змагань, так і активісти молодіжного патріотичного руху, серед яких і Член Проводу Волинського осередку МНК Олександр Скиба. Відзнаку вручали Голова Братства ветеранів ОУН-УПА Волинського краю ім. Кліма Савура Василь Кушнір та Луцький міський голова Богдан Шиба.

Дніпропетровськ

14.10.09

У свято Покрови вірні УПЦ Київського Патріархату та членство Дніпропетровського осередку МНК провели святковий тематичний мітинг присвячений борцям за Українську Державу, які покляли своє життя в обороні рідної землі у часи Київської Русі, Козацтва, Доби УНР та визвольної боротьби ОУН-УПА.

29.11.09

Представники Дніпропетровського осередку МНК прийняли участь у заходах з вшанування пам'яті жертв Голодомору 1932-1933 років, що проходили біля Меморіалу жертвам Голодомору на 9-му кілометрі Запорізького шосе.

04.12.09

3 нагоди 90-ї річниці початку Першого Зимового Походу армії УНР активом Дніпропетровського осередку МНК, за підтримки шкільної адміністрації, серед учнів СЗШ №147 було проведено бліц-акцію "Спадщина".

Метою проведення заходу постало нагадати молодим нащадкам про славне минуле їх рідних та земляків, які були безпосередніми учасниками Визвольних Змагань 1917-1921 років.

12.12.09

В рамках проєкту "Молоді про Бандеру" представники МНК та СУМ в Україні, за підтримки молодіжної бібліотеки ім.С.Светлова провели спільний захід для студентства і патріотичної молоді міста Дніпропетровська.

Гість заходу, учасник Визвольних Змагань у 40-50-х роках пані Марія Засіменко-Бонацька наголосила: “Естафету галицької молоді у боротьбі за Українську Самостійну Соборну Державу повинна перейняти молодь з Великої України”.

28.01.10

3 нагоди 92-ої річниці Крутянського Чину Дніпропетровським осередком МНК за підтримки націонал-патріотичного клубу "Молода Січ" був проведений вечір-реквієм пам'яті Героїв Крут. Гостями зустрічі були небайдужі до історії рідної країни студенти, представники громадських організацій та інтелігенції.

Багнетом і пером

«Історія – це не те, що було насправді, а те, що записано», - напевно це твердження має свій сенс. Принаймні українці могли в цьому пересвідчитися неодноразово, адже впродовж століть нашу історію трактували (і сьогодні намагаються) для нас ті, хто вогнем і мечем завойовував нашу землю. «Історію пишуть ті, хто вшав героїв», - пишуть для того, щоби обґрунтувати свої злочини, здійснені чи то під маркою «визволення», чи то під приводом «возз'єднання».

Сьогодні по крихтах, поволі, несміливо, ми повертаємось свою історичну правду, здобуваємось на власну національну самоідентифікацію, а отже, й на відповідне трактування історичного минулого.

В історії кожного народу, кожної нації, держави, золотими сторінками записані періоди національно-визвольних змагань, імена захисників рідного краю возведені в ранг героїв, державотворчі національні зусилля є предметом культу. І це справедливо і закономірно.

Українцям також є чим пишатися, і пропонується вашій увазі збірка є цьому яскравим підтвердженням. Спогади учасників Національної Революції 1917-1920-х років сьогодні є безцінним джерелом не лише для істориків. Це потужна база для письменників, режисерів, художників. Але де вони? Чому досьогодні немає у нас жодного повноцінного

фільму про ту героїчно-трагічну, вкрай насичену дійсно гамлетівськими драматичними епізодами, бурхливу епоху? А художні книги та мистецькі полотна на цю тематику можна перерахувати на пальцях, та і то, виходять вони мізерними тиражами.

«Україна у вогні революції», - так називається збірка спогадів учасників національно-визвольних змагань 1917-1920-х років, котру нещодавно видано Українською Видавничою Спілкою імені Юрія Липи з ініціативи Молодіжного Націоналістичного Конгресу за сприяння Осипа Довбуша та М.Ш. - чотового УПА (з Лестеру, Англія).

Нажаль, далеко не про всіх авторів спогадів, поміщених в збірці (попередньо частина з них були опубліковані в газеті «Шлях Перемоги») маємо сьогодні свідчення, а про деяких з них, зокрема Юрія Липу, Володимира Сікевича, Олександра Вишнівського та Богуслава Шашкевича подано короткі нариси. Будемо вдячні кожному, хто допоможе встановити біограми інших учасників спогадів, поділитись матеріалами про події, коли «гомоніла Україна». Адже, за задумом видавців, це видання має перестати в цілу серію, необхідність якої ні в кого з українських патріотів не викликає сумнівів.

Спогади, які пропонуються увазі читача, друкувалися в еміграційних

Діяльність МНК. Коротко
Київ
18.09.09 У Центрі національного відродження було організовано показ документального фільму білоруського режисера Володимира Самойлова «НКВД-Гестапо: брати по крові». Захід проводився з нагоди 70-х роковин окупації західно-українських земель Радянським Союзом, що розпочалася 17 вересня 1939 року.
Присутні змогли поспілкуватися із керівником Центру досліджень визвольного руху Галузевого архіву СБУ, кандидатом історичних наук О.Іщуком, головним редактором газети „Шлях Перемоги” В.Рогом та керівником УІС А.Левусом щодо актуальності тематики фільму. Показ відбувся за сприяння МНК.
08.10.09 У Національному авіаційному університеті (НАУ) відбувся захід в рамках проекту «Молоді про Бандеру». Студенти мали змогу ознайомитися з життєвим шляхом Провідника ОУН завдяки авторському фільму Вахтанга Кіпіані, а також поспілкуватися з головним спеціалістом Державного архіву СБУ, істориком В.Іванченком та громадським діячем, журналістом С. Пархоменком, який представляв організаторів заходу: ЦНВ ім. С.Бандери, МНК. Інформаційну підтримку здійснює УІС.
15-16.10.09 Проект „Молоді про Бандеру” продовжує крокувати київськими ВНЗ. Цього року заходи відбулися у Київському національному університеті культури і мистецтв (КНУКіМ) та Київському національному економічному університеті імені Вадима Гетьмана (КНЕУ).
Після лекцій відбулася дискусія студентів з кандидатом історичних наук, президентом фонду „Літопис УПА” М. Посівничем. Найактивніші учасники отримали від організаторів в якості подарунків книги „Шлях Бандери” та „За Україну до Освенциму”.
14-15.11.09 У столиці відбулися змагання з міні-футболу „Кубок пам’яті героїв-2009” імені Степана Бандери серед молодіжних громадських організацій і студентських команд м. Києва. Організаторами виступили ВМГО "МНК" за сприяння Київської міської державної адміністрації та Української Інформаційної Служби. У змаганні взяло участь 10 команд. Перемогу здобула студентська команда Києво-Могилянської Академії.
19.11.09 У приміщенні ЦНВ пройшла прес-конференція на тему: “Знай, чого вимагати від Київської влади!” з нагоди створення Київського регіонального комітету всеукраїнської громадської кампанії моніторингу та контролю за виконанням передвиборчих обіцянок політиків "МОЛОДІЖНА ВАРТА: молодь за Вами спостерігає!" Захід організовано УІС та ВМГО "МНК".
02-06.12.09 У Чернігівській області відбулися змагання з екстремального туризму Адреналін Extreme Ways 2009. В ході випробувань учасники змагань боролися зі складними природними перешкодами, проводили рятувальні роботи і орієнтувалися на незнайомій місцевості. Суть змагання в тому, щоб якомога швидше подолати дистанцію завдовжки 100 кілометрів.
У марафоні прийняли участь і дві команди МНК з Тернополя і Львова. А заступник голови МНК Іван Кішка в складі харківської команди «New Top» за результатами змагань зайняв 6-те місце.
14.12.09 З метою пропагування українських національних традицій КМО МНК провела Андріївські вечорниці. Святкування супроводжувалося традиційним частуванням, співами, танцями та жартівливими конкурсами.
22.01.10 Близько двох сотень молодих патріотів вийшли попри двадцятиградусний мороз на міст Патона, що в Києві, для того щоб разом відсвяткувати річницю Акту Соборності Українських Земель. До акції долучились і члени МНК. Це вже третій рік поспіль Братство козацького бойового звичаю «Спас» разом із усіма охочими збираються по обидва боки мосту Патона, для того щоб об’єднати береги Дніпра.
29.01.10 У приміщенні Центру Національного Відродження КМО МНК провели показ документального фільму режисера Тетяни Осики «Боги призначили інакше...». Фільм об’єктивно, без патетики відображає події бою під Крутами у 1918 році. По завершенні показу серед молоді відбулось обговорення фільму.

Роль особистості в історії <i>(до проблем виховання лідерських якостей в людині в умовах сучасного суспільства)</i>	
-«Провадити – це мати відвагу рішати, і за рішення відповідати» (з брошури „Вишкіл і виховання ОУН”)	„Чомусь”, але визначну роль у визвольних змаганнях відіграли саме Петлюра, Б а н д е р а , Коновалець і т.д., а не, наприклад, Мельник, Порш чи Винниченко. „Чомусь”, але так сталося, що, п р и м і р о м Петлюра взяв на себе обов’язок до кінця відстоювати українську незалежність, а Грушевський і Винниченко відмовилися від того в ім’я особистих переваг. В результаті Петлюра загинув від рук агента ЧК, став одним з символів боротьби за незалежність, а його ім’я стало безсмертним, натомість Винниченко і Грушевський померли своєю смертю в умовах, коли їхньому життю не особливо хто й загрожував. Тільки завдяки зусиллям деяких істориків, що дуже вже боялися „націоналістичного реваншу” в Україні, про Винниченка і Грушевського у нас знають як про „видатних державних діячів”. Свого часу Донцов, як і багато хто з європейських філософів 30-х рр. ХХ ст., відзначав природну необхідність наявності провідної верстви (активної меншості), сильних лідерів для управління масою. Адже, як свідчили результати революцій в Росії, Німеччині чи Іспанії, бунт мас і спроба натовпу самим керувати політичними процесами до добра не доведуть. Так, зокрема провідний ідеолог українського націоналізму в своїй праці „Дух отари і дух провідництва” писав: „В нації, де не постала окрема, самосвідома провідницька група, де панує дурійка об’єднання, в такій нації панує неподільно інстинкт отари. Така нація не виступає самостійним чинником, не грає окремої ролі на арені події. Де така провідницька група викристалізувалася, вона має шанси вести маси, об’єднати націю. Де такої групи нема, - може бути об’єднання груп, партій і клік, але ніколи не буде об’єднання нації. Бо не імпонуватиме воно ні чужим, ні своїм”. В основному колектив залежить від волі та організаторських здібностей однієї людини – менеджера, керівника чи провідника, від його відповідальності та рішучості. Людина, яка змогла не загубити свої здібності, свої таланти (завдяки наполегливості і загартуванню характеру), в кінці кінців вирішувала долі цілих битв, революцій і т.д. Як вірно зазначив історик та публіцист Віктор Рог: „Роль особи в історії, роль
Європа заговорила... <i>продовження, початок на стор.1</i>	– рятували честь Європи, яка сором’язливо заховалася за Ялтинськими угодами, не помічаючи розгортання сталінського тоталітаризму, забувши на десятикилі роки про свої цінності. Саме приклад безкомпромісної боротьби повстанців надихав і наступні покоління борців за права людини та національної спільноти – від учасників дисидентського руху до активістів Помаранчевої революції. Поважні представники європейських структур, які так захоплювалися Україною наприкінці 2004 року, не могли не помічати на Майдані, серед помаранчевого моря, численних червоно-чорних прапорів УПА. Вони не могли не чути поруч із "Разом нас багато" багатотисячного повстанського "Лента за лентою"... Зрештою, самі вони зверталися до народу бандерівським привітом "Слава Україні!". Так відбувалось поєднання європейських демократичних цінностей – з героїчним минулим українського народу. То що змінилось?..
ПАМ’ЯТАЙ	<i>Коли Україна за право життя З катками боролась, жила і вмирала, І ждала, хотіла лише співчуття, Європа мовчала.</i> <i>Коли Україна криваві жнила Зібравши для катів, сама умирала І з голоду навіть згубила слова, Європа мовчала.</i> <i>Коли Україна життя прокляла І ціла могилою стала, Як сльози котились і в демона зля, Європа мовчала.</i> <i>Олександр Олесь, 22.08.1931 рік</i>
Володимир В’ятрович	

Кого і що ми захищаємо

Після довгого океанського походу наш бойовий корабель повертається до місця постійного базування – у Севастополь. Свій курс, як завжди, штурман звів по маяку на мисі Сарич, над яким майорить Державний прапор РФ. Цей навігаційний об’єкт, як і багато інших, силоміць захопили та утримують, незважаючи на те, що всі вони є власністю української держави, російські морські піхотинці.

Моряки кормової швартовної команди, у складі якої перебуваю і я, вдивляються в берегові обриси, виявляючи на горизонті нові споруди та інші зміни, що відбулись за час нашого перебування на бойовому чергуванні.

Починаючи з бухти Омега, узбережжя стало щільніше замуrowаним химерними, у два-три поверхи і більше «хатинками», розкішними котеджами нових господарів не лише держави, а всього нашого життя. На власному досвіді влітку ми переконались, що до акваторії моря, аби викупатись у спеку, стає все важче проникати через зведені там височезні огорожі, паркани та кордони знахабнiliх охоронців.

...На траверзі з правого борту раптом постали будівлі на березі Артилерійської бухти. Розкішні бари, магазини, всілякі контори вигравали яскравою палітрою реклами та відомчих вивісок.

- Не бачу нашої Вітчизни, - приклавши долоню до брів, зауважив з гумором мій товариш молодий матрос контрактної служби.

- Оце вона і є. Тільки нова, буржуазна, - вінс я уточнення.

За живою бесідою про конституційний обов’язок захищати Вітчизну непомітно порівнялись з Приморським бульваром. Над ним, зухвало, з викликом височить «Дом Москви», а поруч - берегові об’єкти російського Чорноморського флоту. Далі постали виробничі корпуси та берегові підйомні

крани колись славетного «Севастопольського морського заводу». Його прихватував олігарх Петро Порошенко. Підприємство доведене до банкрутства, а тисячі його працівників вже викинуті на вулицю.

...Переводимо погляд наліво, а там – горизонт затулили велетенські цистерни зернового терміналу, власники якого - регіонали Ренат Ахметов, Віктор Янукович, та головний парламентар Севастополя Валерій Саратов. Не зважаючи на спротив севастопольців, збирались вони прибудувати ще і термінал вугільний, щоб збільшити приток капіталу на власні рахунки.

То що ж ми тоді охороняємо?, - не переводячи погляду від багатомільйонної приватної нерухомості на узбережжі, не то до самого себе, а може і до нас, звернувся все той же матрос-контрактник.

Бійці швартовної команди, як вміли, так і провели урок політрамоти, пояснивши товаришу, що в нинішніх умовах ми в дійсності захищаємо не Батьківщину, як тлумачать командири, а своїх експлуататорів - власників капіталу, та їх багатства: не лише ті, які бачимо на березі, а також і ті, що зберігаються в банках іноземних держав та в офшорних територіях.

Так, через до болю гострі роздуми, дійшли до колективного висновку про те, що сьогодні ми, війсь-ковики, захищаємо дійсно надбання, майно і землю багатіїв, а не Батьківщину. Бо Батьківщина – це, на наш розсуд, територія, де народилась людина і окрім



батьків має там щось своє, власне. А у багатьох з нас, новітні глитаї з допомогою продажних суддів та прокурорів, «на законних» підставах, як вони стверджують, відібрали навіть землю, котру наші батьки отримали на паї. І якщо раніше, на цій же землі вони гнули спину в колгоспах на комуністичну буржуазію, то зараз на комуно-кримінальну, котра по-бандитськи узурпувала владу в Україні.

Ніколи не забуду руки, порепані від холодних вітрів, з пальцями, покрученими від важкої праці на плантаціях цукрових буряків, нині покійної моєї бабусі. Тепер такими стають руки і моєї мами, такої ж батрачки, як і бабуся. Та і ми - безправні кріпаки, тільки військові. Бо, як і міліція, СБУ, суди, прокуратура, охороняємо не Вітчизну, не народ свій, а новітніх багатіїв та їх мільярдні статки тільки за кошти українських громадян.

Тут є над чим замислитись... Бо щось «не у ту степь» завели державні мужі нашу країну, спекулюючи на суверенітеті, незалежності і справедливості.

Матрос В. Железняк
м. Севастополь

АнтиТабачна Кампанія – іспит на зрілість української нації



«Давайте поднимем вопрос об
исключении
этого дешевого клоуна Дмитрия
Табачника!»
(Борис Колесников, один з лiдерiв
Партії регіонів,
в інтерв'ю виданню «Обозреватель»,
3 вересня 2008 року)

Призначаючи Міністром освіти і науки України особу, відому своїми реакційними поглядами і українофобськими висловлюваннями, нова влада, очевидно, відчувала свою безкарність. Потреба бачити на такій посаді саме Дмитра Табачника пояснюється, безперечно, тим, що Янукович і його команда возведуть реваншизм і реакцію в ранг своєї офіційної політики. Таке призначення засвідчує, що ніякі обіцянки про «пошук компромісу» і «об’єднання країни» нинішня влада виконувати не збиралася і не збирається. Неприхованим лишається той факт, що Янукович є президентом цілої країни, за якого проголосувало менше 50% виборців, а значну перевагу здобув лише у декількох областях та для невеликої кількості соціально-вікових груп – в першу чергу, для пенсіонерів, що мріють як не про повернення СРСР, так про «міцну дружбу» з Росією, та представників фінансово-олігархічних груп Східної України.

А для решти населення у нього є Табачник. Адже наявність цієї фігури в одному з владних кірсел гарантує реалізацію тієї гуманітарної політики, принципи

якої стали чи не основною приманкою для електорату нинішнього президента на виборах-2010. Це і питання «другої державної мови», і відмова від вступу до НАТО, і тісна інтеграція з Росією, і перегляд історії з усіма наслідками, що витікають звідси.

Януковичу понад усе потрібно зберегти обличчя «поборника прав» російськомовного населення. Вже сам факт того, що новоспечений президент відмовляється враховувати позицію навіть частини своїх соратників по партії, які виступають проти Табачника, говорить про його наміри повернутися до авторитарних, «ручних» методів управління країною.

Говорити про повернення часів, в яких ми жили до «Помаранчевої революції» можна довго. Але наразі у нашого суспільства поки ще є можливість довести, що кучмізм безповоротно лишився в минулому. Ми маємо досвід у відстоюванні своїх прав. Використаймо його, ми ще не забули як це робити. Дмитро Табачник – це не просто міністр-українофоб (один з дуже багатьох, до речі), не просто бюрократ «комсомольського загартування», що не визнає демократичних цінностей і методів керівництва, не просто реформатор (тут варто було б сказати ДЕформатор) системи освіти, який прагне скасувати зовнішнє незалежне оцінювання та повернути корупцію і хабарництво у вітчизняні виші. Ні, він в першу чергу є зухвалим викликом нової влади нашому суспільству, тест на міцність, тест на зрілість громадянського суспільства та української нації в цілому. Він є свого роду «лакмусовим папірцем», реакція суспільства на який визначить подальшу політику команди Віктора Януковича.

Нова влада ніби перевіряє нас на міцність: от, мовляв, дурні хохла, спробуйте, зніміть Табачника, побачимо, чи ви здатні хоча б на це. І якщо ми впораємося, то доведемо, що урок 5-ти річної давнини не минув для нас марно. Якщо дозволимо Табачнику лишитися міністром – тоді все: можна буде «натягнути потуге ушаночку», і сидіти й чекати, поки «старший брат» не прийде і не затисне нас в своїх міцних «обіймах». Поразка антитабачниківської кампанії буде означати, що суспільство (ще або вже) не може боротися за право жити в українській Україні, Україні європейській, правовій, демократичній. Бо,

окрім Табачника, в Кабміні є набагато серйозніші фігури з суттєвим доробком епізодів біографій з кримінальним минулим. Про це вже багато написано і список можна продовжувати...

Але наразі йнакше: якщо студенти і громада, що їх підтримує, зможуть вистояти – ми отримаємо першу перемогу над новою владою, якщо ні... Якщо ні, то є небажана ймовірність того, що наступні загальнонародні виступи почнуться з гранатами в руках, якими ми будемо закидувати російські танки на вулицях українських міст.

Сергій Багрянний

Деякі «перли» від Табачника

«Галичане практически не имеют ничего общего с народом Великой Украины ни в ментальном, ни в конфессиональном, ни в лингвистическом, ни в политическом плане. У нас разные враги и разные союзники. Более того, наши союзники и даже братья — их враги, а их «герои» (Бандера, Шухевич) для нас — убийцы, предатели и пособники гитлеровских палачей»

«...Желание мелко подгадить соседу, предать, выгадать что-то, обмануть ближнего, согласие потерять глаз, чтобы сосед вовсе ослеп, — характерная особенность формирующейся украинской нации».

«...Галичане — это лакеи, едва научившиеся мыть руки...»

«Всем "черным пиаром" занимался я лично. Мы через "Интерфакс" размещали соцопросы. Типа того, что социологический центр "Одуванчик" провел опрос по Херсонской области, и выяснилось, что там с огромным отрывом лидирует Кучма. Цифры брались «с потолка», а делалось это для того, чтобы вселить в людей уверенность в победе».

«Украине разница между регионами, языковая и ментальная, настолько велика, что можно смело предлагать федерализацию образования и культуры, федерализацию бюджета»

«Кому нужна “мова”, если она вымирает? И может ли государство, считающее себя демократическим, навязывать большинству населения интересы меньшинства, пусть даже и “свидомого”?»

Діяльність МНК. Коротко

Київ

18.02.10

Захід «Молоді про Бандеру» у Києво-Могилянській Академії, організований ЦНВ, МНК, Студентським Братством Могилянки та інформаційної підтримки УІС, зібрав повну аудиторію слухачів.

Студенти мали змогу подивитися фільм Вахтанга Кіпіані про Степана Бандеру, поспілкуватися з автором цієї стрічки, з істориками В. Іванченком, М. Кірсенком, громадсько-політичним діячем М. Ратушним та Президентом НаУКМА С. Квітком.

Львів

10.09.09

Відбулась звітно-виборча конференція Львівського осередку МНК, де було розглянуто низку важливих питань: підсумки роботи за півріччя, діяльність на наступний рік, обрання нового Проводу та офіційну реєстрацію організації. Після розгляду вищезазначених питань відбулася процедура кадрового розподілу обов’язків. На посаду голови організації обрано Андрія Беня, заступником - Зеновія Станішевського, а головою Секретаріату - Соломію Фаріон.

19-20.09.09

Львівський осередок МНК провів семінар-вишкіл «Чотики» на Чотових скелях під Львовом. Захід приурочений пам’яті Крайового Провідника ОУН на західноукраїнських землях Ярослава Старуха (Стяга), який героїчно загинув 20 вересня 1947 року. Метою заходу стало ознайомлення молоді з основами націоналізму та пропаганда здорового способу життя. Також таборовики мали змогу набути навиків зі скеле-лазання.

28.09.09

Молодь Львівського осередку МНК відвідала Меморіал пам’яті жертв окупаційних режимів «Тюрма на Лонського», де знаходились каральні органи трьох окупаційних влад: польської, радянської та німецької. Це перший в Україні музей-в’язниця. Метою екскурсії було ознайомлення зі страшними сторінками історії України, прагнення краще зрозуміти долю борців з окупантами.

«У цій в’язниці було ув’язнено багато націоналістів, зокрема С.Бандеру, Я.Стецька, І.Климів, К.Зарицьку, Ю.Шухевича, М.Хмільовського та інших діячів ОУН-УПА. Тому ми мали змогу відчувати той непоборний український дух, який не могли затримати ні тюремні ґрати, ні жакливі умови та жорстокі катування» - повідомив голова ЛОО МНК Андрій Бень.

19.10.09

МНК у Львові під мерією провела аукціон «Політики продаються – купи свого політика!», приурочений до початку передвиборчої президентської кампанії. Молоді люди виставили на продаж ляльки-мотанки українських політиків, зроблені за давньою українською традицією. Цією акцією молодь хотіла змусити людей задуматись над тим, за кого вони віддадуть свій голос.

25-28.10.09

У Львові в рамках фестивалю «Покрова» відбувся конкурс графіті на повстанську тематику. До організації конкурсу долучились ЛОГО «Борець», «Ліс Микита» та МНК за сприяння Львівської міської ради. Проведення конкурсу присвячене 67-й річниці створення УПА з метою популяризації націоналістичних ідей серед молоді.

10.11.09

Молодь Львівського осередку МНК провела вишкілну мандрівку в Тараканівський форт, що поблизу м. Дубно Рівненської області. Метою мандрівки було згуртування свідомої молоді та поширення ідей націоналізму. Вишкіл присвячений 91-й річниці проголошення ЗУНР.

11.12.09

У приміщенні «Просвіти» відбувся круглий стіл національно-патріотичних організацій Львівщини на тему «Питання захисту національних інтересів України у контексті президентських виборів». Захід зібрав понад 20 організацій: Товариство політв’язнів та репресованих, «Надсяння», «Сурми звитяги», МНК та ін. Мета – визначити загрози національним інтересам України та виробити програму дій на ближчий період.

19.01.10

У парку ім. Богдана Хмельницького відбувся зимовий купель. Організаторами дійства, приуроченого до святкування Водохреща у Львові, виступила молодь ЛОО МНК. Пірнути в ополонку відважилось двадцятьє молодих людей, до яких час від часу приєднувались перехожі.

Діяльність МНК. Коротко
Львів
13.02.10 Львівський осередок МНК провів мандрівку по Сколівських бескидах. Даний захід приурочений до 70-річчя створення ОУН-р під проводом С.Бандери. Маршрут пролягав через г. Захар Беркут, Путище та Маківку. Учасники мали змогу подискутувати про історію визвольних змагань, проблеми українського націоналізму та його перспективи на сучасному етапі.
Суми
12.10.09 У Сумському державному педагогічному університеті відбулися змагання для першокурсників. Члени СОО МНК спільно з кафедрою фізичного виховання СумДПУ провели спортивно-патріотичну гру. Метою заходу була пропаганда здорового способу життя та залучення студентів до вирішення громадських проблем. Це був патріотичний квест з народних загадок, питань з історії України, а також великої кількості цікавих етапів, що були спрямовані на роботу в команді, прояв лідерських якостей та логічного мислення.
14.10.09 У м. Суми з нагоди Дня УПА та Українського Козацтва відбувся мітинг за участі представників громадських організацій, політичних партій, істориків, активної молоді. Учасників зібрання привітав заступник голови Сумської ОДА Олег Медуниця. Було вручено подяки Президента України та голови облдержадміністрації за сумлінну плідну працю, високий професіоналізм та активну громадську діяльність, в тому числі і одному з членів СОО МНК – головному спеціалісту відділу зв'язків з політичними партіями та громадськими організаціями Олексію Усенку. По закінченні мітингу було покладено квіти до меморіальної дошки Семену Сапуну – керівнику ОУН в Сумській області в 1941-1942 роках та відбулася смолоскипна хода представників молодіжних патріотичних організацій.
15.10.09 У Сумах відбувся вечір пам'яті Степана Бандери до 50-річчя з дня його смерті. Представники громадських організацій, історики, науковці долучилися до обговорення ролі С.Бандери у державотворчих процесах України з метою донести до молодого покоління історичну правду, показати велич постаті провідника ОУН.
17.10.09 СОО МНК організувала красзнавчо-екскурсійну поїздку для студентів до с.Пустовийтівка, що присвячувалася Дню українського козацтва. Сотні скіфських курганів на берегах Сули та садиба останнього кошового отамана Запорізької Січі Петра Калнишевського стали для студентів практичним уроком по вивченню унікальних пам'яток української історії, які несуть в собі прадавню велич.
09.12.09 У Сумах в Інституті історії та додаткової педагогічної освіти Сумського державного педагогічного університету відбулася зустріч у рамках кампанії «Молоді про Бандеру». У рамках заходу перед студентами виступив директор Державного архіву Сумської області Геннадій Іванущенко, який розповів про націоналістичний рух на Сумщині у 40-ві роки ХХ століття. Про життєвий шлях Провідника ОУН Степана Бандери розповів викладач кафедри історії України СумДПУ, кандидат історичних наук, член Ради Честі МНК Олександр Вовк. Згодом студентам було продемонстровано документальний фільм.
Тернопіль
29.01.10 Представники осередків МНК, СУМ в Україні, «Пласту», «Тризубу», «Молодої Просвіти», «Обереги» виклали на кризі Тернопільського ставу 10-метровий сніговий напис «КРУТИ». Захід відбувся в рамках всеукраїнської акції «Пам'ятай про Крути!». Цього дня вечір пам'яті Героїв Крут завершився концертом молодіжної бардівської пісні, який відбувся у світлиці Тернопільського замку.
01.02.10 Тернопільська організація МНК провела зустріч з представниками молодіжних організацій та студентами міста на тему «Ідеологія українського націоналізму та методи діяльності МНК». В заході взяли участь понад 30 молодих людей. Під час зустрічі учасники мали змогу прослухати доповідь про ідеологію націоналізму, його перспективи і розвиток. Зокрема палку дискусію викликала проблема націоналізму в умовах глобалізації.

Історія без міфів в Україні: міф чи реальність?

У наш час ми часто стаємо свідками, коли задля політичної доцільності історію часто перетворювали з науки на пропаганду. Сучасний російський міф Другої Світової війни, 65-річчя закінчення святкується цього року, використовується як засіб пропаганди як всередині Російської Федерації, так і за її межами.

Російський міф стверджує: героїчний радянський, він же російський, народ звільнив Європу і світ від фашизму. Тоді як деякі народи колишнього СРСР - у першу чергу, прибалти, кримські татари, а також Західна Україна - у той час воювали на боці німецького Рейху. І, мовляв, зараз у цих країнах історію намагаються переписати: возвеличити зрадників та принизити подвиг радянських солдатів.

Як і в кожному міфі, тут є частина правди. Але лише частина - насправді, більшість так званих зрадників батьківщини - етнічні росіяни.

Нещодавно вийшла із друку книгодовідник «Повний перелік об'єднань та з'єднань Третього Рейху з громадян СРСР і емігрантів», який містить пере-



лік військових угруповань, укомплектованих у Другій світовій війні, що воювали на боці гітлерівської Німеччини і її сателітів. Автор книги - капітан першого рангу запасу, військовий історик Вадим Махно використав архівні матеріали не лише республік, що входили до складу Радянського Союзу, європейських держав, але і самої Німеччини. Називаючи десятки російських дивізій і корпусів, сотні батальйонів і полків, Вадим Махно послуговувався винятково даними російських істориків. На багатому фактичному матеріалі він доводить, що сотні тисяч, якщо не мільйони радянських людей служили в лавах воєнізованих і збройних формувань.

З 1942 року Німеччина через брак людського ресурсу почала залучати під знамена своєї армії добровольців з окупованих територій. Були створені естонські, литовські, латвійські, кримськотатарські підрозділи. На Західній Україні у 1943 році почалося створення 14 гренадерської дивізії «Галичина». У 44-му році дивізію «Галичина», так звану Вафен-СС, або ж СС-зброя, німецьке командування кидає під Броди, де вона була вщент розбита радянськими військами. Згодом її намагалися відновити уже під виглядом Української Національної Армії. Нюрнберзький процес, до речі, не знайшов у діях «Галичини» військових злочинів чи злочинів проти мирного населення.

Однак дивізія «Галичина» була далеко не першим військовим формуванням німецької армії з числа громадян Радянського Союзу. У Севастополі, який ще полюбляють називати містом «руської слави», ще влітку 1942 року, одразу після здачі міста німцям, була створена перша СС-ська частина, сформована в Україні. Це севастопольське відділення «руської кримінальної поліції». «Взагалі, Севастополь - унікальне місто: кожний 8-й севастопольець служив німцям, а не кожний 30-й, як загалом по Україні...» - стверджує Вадим Махно.

Незважаючи на те, що довідник містить статистичні дані, читається, тим не менше, з інтересом, оскільки наведені в ньому цифри, раніше ніде не публікувалися. Наприклад, Вадим Махно поіменно назвав біля двохсот радянських генералів, які під час Великої Вітчизняної війни перебували на службі у гітлерівців. Біля 150 з них - росіяни. І, як стверджує автор, 37 з них після війни повернулись на

Батьківщину, а 26 навіть були поновлені в генеральських званнях і в правах.

Всього ж у військах фашистської Німеччини та її сателітів воювало біля двох мільйонів громадян - вихідців із СРСР та білоемігрантів.

У цьому контексті привертає увагу та обставина, що російські історики та політики, володіючи цими даними, добре знають про те, скільки армій, дивізій і полків СРСР було укомплектовано росіянами, проте замовчують цей факт. Тягнені владою російські історичні інституції та окремі дослідники непропорційно багато часу приділяють тому, що відбувається в історичному дискурсі сусідніх держав, забуваючи, що в їхньому власному минулому є чимало недодосліджених,

контраверсійних і цікавих моментів. Важко позбутися звички виступати в ролі верховного судді всіх інших, примушуючи їх постійно виправдовуватися й зберігаючи власний, дарований особливим положенням в імперії, імунітет. Дуже комфортно перебувати поза критикою. Не таємниця, що в російських ЗМІ сформувався виразний звинувачувальний нахил стосовно сусідів і їхнього минулого, який, вочевидь, повинен підтвердити «святість» самих обвинувачів. А ось святістю саме

й не пахне...

А між тим лише в «Российской освободительной армии» (РОА), яку очолював генерал-лейтенант радянської армії А.А. Власов, налічувалось 128 тис. особового складу. Армія включала в себе 3 корпуси, 8 дивізій, 8 бригад, 52 полки і 150 батальйонів..

Ще були інші формування такі, наприклад як «Русская освободительная национальная армия» (РОНА) під командуванням генерал-майора Червоної Армії Н.Н. Іванова. РОНА брала участь у серпні 1944 року у подавленні Варшавського повстання під час різни на Охті і Волі, знищивши біля 10 тисяч варшав'ян. Формування входило до складу 29-ї російської гренадерської дивізії військ СС, якою командував росіянин з польським та німецьким корінням Броніслав Каменський - генерал-майор військ СС. Пізніше він був розстріляний по судовому рішення за звірства його підлеглих над мирними жителями Варшави. На Нюрнберзькому процесі німецькі генерали навіть наводили розстріл Каменського у своє виправдання.

Третім великим формуванням СС з етнічних росіян був 15 кавалерійський козацький корпус.

Саме козачі формування найбільше «відзначилися» на території України. У 1942 році в російському місті Новочеркаськ за згодою німецької влади відновлюється напівдержавне утворення Козачий стан. Паралельно на окупованих територіях Росії та України з усіх, хто називає себе козаками, формуються військові частини і одягають німецько-козацьку форму.

Більше інформації про це - у галузевому архіві Служби безпеки України. Між стелажів зі справами потрібна за № 65668. Олександр Пагіря, головний спеціаліст Центру вивчення документів з історії визвольного руху галузевого державного архіву СБУ, розповідає: „Ось, зокрема, ця справа - на учасників 570-го козачого батальйону, який розташовувався на території Волині. Один з його членів, Борсуков, росіянин, він був в складі 2-го Донського козачого полку, сформований у травні 1943 року для боротьби проти радянських партизанів та українських повстанців на території Волині. Ось він описує одну з акцій проти повстанців, він говорить, що 12 чоловік з групи виїхало до Майків Рівненської області для реквізиції худоби. Однак на них тут напала озброєна група місцевих жителів, очевидно, це свідчить про повстанців або групу



самооборони, яка існувала в селі, з якими ця група вступила в бій. За рік бойових дій цей полк скоротився з 10 до 4 рот і був виведений. Він був повністю розбитий і розкладений..."

Автор книги про російські дивізії СС і Вермахту Махно стверджує: палили українські села не німці, а росіяни в німецькій формі: „У групі армії «Південь і Південна Україна» була бригада і дивізія польової поліції, і вони відповідали за те, щоб солдати не тікали з фронту, і за те, щоб при відступі земля була знищена. В Україні знищено 1377 сіл. З них 1000 сіл на совісті східних частин. Палили не німці, палили свої ж. Ось мою Черкаську область теж спалила російська козача дивізія". Дві російські козачі бригади польової поліції при відступі німецьких військ знищили, за даними Вадима Махна, приблизно 1000 українських сіл разом із мирним населенням. Зупинився терор лише на Волині, «а потім ці хлопці дійшли - 9 тисяч чоловік в дивізії, 5 тисяч в бригаді - вони дійшли до бандерівських сіл. Є така звичка російська, козацька, фашистська - спалювати українські села, а цюмоу хлопці в схронах не зрадили. Від дивізії фон Шуленбурга залишився один полк, три полки розформовані через втрати. Від бригади Духопельнікова із 5000 чоловік до Львова добігло 500. Хлопці спіткнулись на бандерівські села. Їх почали тупо різати. І вирізали».

Є ще й інші цікаві факти... Вадим Махно свого часу написав у газеті «Флот України»: «За віру і Вітчизну» — це напис на меморіальній плиті, встановлений 1994 року в місті Москві за адресою Ленінградський проспект, 73-А в храмі Всіх Святих на Патріаршому Подвір'ї за особистого благословення Патріарха Московського і Всєї Русі, Предстоятеля Російської Православної Церкви Алексія II. Наводжу повний текст: «Отаманам Краснову, Шкуро, Павлову, Доманову, Фон Панвіцу, Султан-Гірею Клич, Зборовському, Генералам Туркулу, Хольмстон-Смисловському, Скородумову, Штейфону. Козакам 15-го Кавалерійського корпусу, полеглим за віру і Вітчизну». Хто ж ці отамани та генерали?

Вадим Махно називає їхні німецькі звання і посади:

генерал кавалерії Краснов (генерал-лейтенант Вермахту), з 1944 року — начальник Головного управління Козачих військ Головного управління СС, страчений 1947 року як військовий злочинець;

генерал-лейтенант Шкуро, з 1944 року — начальник Козачого резерву Головного управління військ СС, страчений 1947 року як військовий злочинець;

групенфюрер СС, генерал-лейтенант військ СС Фон Панвіц — командир 15-го Козачого кавалерійського корпусу СС, страчений 1947 року як військовий злочинець;

генерал-майор Туркул — командир запасної бригади Козачого резерву Головного управління СС;

генерал-майор Конюхов — командир 3-ї бригади 15-го корпусу військ СС;

генерал-майор вермахту Штейфон — командир Російського охоронного корпусу вермахту в Сербії;

полковник вермахту Зборовський — командир 1-го Зведеного козачого полку охоронного корпусу Штейфона;

генерал-майор Скородумов — сформував Російський охоронний корпус вермахту в Сербії;

«А для вас, козлов, субтитры есть». Про мовну ситуацію на українському ТБ



Пригадуєте анекдот про пішохода Козлова, якого ледве не збив кортеж олігарха: "А для вас, Козлов, переход есть".

На українському ТБ широко використовуються субтитри. Вигадали їх для україномовних громадян, аби в них складалася ілюзія, ніби на українському ТБ представлена здебільшого українська мова.

Насправді, така послуга дратує як україномовних, так і російськомовних глядачів. Для перших субтитри не створюють мовного середовища і не задовольняють їхніх мовних потреб, а якість текстового перекладу часто-густо просто обурює: суцільна "азаровщина", граматика та "прононс" Миколи Яновича. Дратують субтитри й російськомовних громадян, бо екран засмічують, бо Маргошу погано видно.

Проте субтитри приносили певну користь Нацраді з питань телебачення та радіомовлення.

За Ющенка, коли треба було звітувати про рівень поширеності української мови на ТБ, оці каляки-маляки дозволяли цілком легально неначе національним орнаментом прикрашати звітність. Закон є закон, а він, як я розумію, україномовним вважає не лише той продукт, який звучить мовою, але й той, що "на понятном и общедоступном", але субтитрований.

За таких правил жахами про суцільну українізацію ТБ в Україні не те що неважко налякати нашу набридливу, як осіння муха, сусідку, але й самому можна перепутитися.

За таких правил, готуючи інформацію про мовний баланс в Україні, який віддзеркалює поширеність української та російської мов у різних сферах громадського та приватного життя, я мусив враховувати офіційні дані Нацради, згідно яких частка української мови в українському телеэфірі складає понад 75%.

Аби вщент розбити цю статистику об реалії життя, варто кілька хвилини поклати пульт, особливо в прайм-тайм. Саме тому, аби якось зафіксувати справжню реальність, мої колеги та я сформували дві групи студентів-волонтерів, які протягом двох вечорів, навзаєм контролюючи точність вимірів, просиділи із секундомірами перед телевізорами, фіксуючи винятково мову трансляції.

Моніторились 12 найпопулярніших в українських глядачів телеканалів: "Інтер", "1+1", "ICTV", "СТБ", "Новий", "Перший національний (+ "Ера"), "Первый", "5-й

канал", "НТН", "К-1", "ТЕТ" та ТРК "Україна" (перелік подано не в порядку рейтингу). Дослідження проводилося протягом двох днів – 24 лютого ("ТЕТ", "1+1", "Інтер", ТРК "Україна", "ICTV", "НТН") та 25 лютого ("5-й канал", "Первый", "УТ-1", "Новий", "К-1", "СТБ") і охоплювало вечірній час з 17-00 до 24-00.

Який же ми отримали результат у цілому? Враховуючи рекламу, яка, згідно чинного законодавства, є поки що україномовною, частка звучання української мови на каналах склала 55,6%, а російської – 44,3%.

Без реклами ж, до якої, як мені здається, увага глядачів менша, ніж власне до фільмів та телепередач, питома вага української мови становить 41,4%, а російської – 58,6%. Думаю, саме цей показник є адекватнішим, бо він демонструє програмну політику телеканалів.

Найуживанішою українська є на "Першому національному" (96%) та на "5-му каналі" (87% без реклами). Найнижчі показники були засвідчені (крім нульового "Первого"), принаймні в день моніторингу, у прайм-таймі ТРК "Україна" (21% без реклами проти 79% російської), на "Інтері" (16:84 на користь російської) та на "Новому" (лише 8%! української).

Чітко видно, кому закон не писаний. Напрочуд високою частка української мови виявилася на СТБ: 67% без урахування реклами та 77% з рекламою.

Звичайно, день на день не випадає, але ці два дні напевно віддзеркалюють загальну тенденцію домінування російської мови на українському ТБ. Крім того, левова частка глядачів має доступ не до 12 каналів, а до десятків і сотень, які майже всі є російськомовними.

Хто сумнівається, хто не вірить – пульт вам в руки, і побачите, що пан автор таки має рацію!

Відтак, сентенції про українізацію та витіснення російської мови з українського телевізійного простору не витримують жодної критики. Вимог про 75-відсоткову

частку української мови на ТБ практично ніхто не виконує. "Рулить" не закон, а ринок, причому ринок не український, а російський.

Вітчизняне ТБ на загал – це така собі велика "телебудка", яка ретранслює російський продукт, а жаба давила, давить і давити буде, аби щось з цього перекласти українською. Але, як на мене, то титрування російських серіалів – безглузда.

Навіть така ситуація на ТБ, на думку деяких регіоналів, складається на користь... української мови, а марево міфічної українізації доводить їх до сказу.

От проста арифметична задача: якщо при вимозі 75% україномовного продукту канал ледве дотягує до 20%, то до якого показника він зменшиться, коли встановлену законом планку знизити до 50%? Та ще й не контролювати її дотримання?

Правило №1 радянських трамваїв "Кращий контролер – Ваша совість" померло разом із СРСР. Кинута сам на сам проти ринкової стихії, українська мова доволі швидко зникне з ТБ. У новому керівництві держави немає жодної людини, у якої б така перспектива викликала бодай якусь емоцію.

Хоча, помиляюся: немало таких, хто з цього щиро порадіє.

Припускаю, пані Герман, яка сьогодні зголосилася відповідати за реформу гуманітарної сфери, хоч якось, будучи обмеженою потребою партійного пристосування, все ж таки обстоюватиме й інтереси україномовних, які в мейнстрімі ПР взагалі не розглядаються як такі, які мають права.

Але мало вірю в те, що посіяні нею українофільські зерна, які після трьохсотлітніх московських морозів, потребують тепличного ґрунту, колись проростуть на макіївсько-снакієвсько-донецькому каміноччі нової влади.

*Олег Медведєв, політтехнолог,
журналіст, для Української Правди*

Телеканал	Підсумки моніторингу в абсолютних і відносних показниках (хвилини/%)			Відсоткове співвідношення української та російської мови в ефірі з врахуванням реклами		Відсоткове співвідношення української та російської мови в ефірі без врахування реклами	
	Укр..	Рос.	Реклама	Укр..	Рос.	Укр..	Рос.
Інтер	52/12	270/65	97/23	35	65	16	84
1+1	142/34	171/41	107/25	59	41	45	55
Україна	70/17	268/64	84/19	36	64	21	79
Новий	24/6	288/69	102/25	31	69	8	92
СТБ	200/48	98/23	120/29	77	23	67	33
ICTV	89/22	223/54	98/24	46	54	29	71
Первый (РФ)	0/0	350/83	70/17	17	83	0	100
НТН	149/35	165/40	110/25	60	40	47	53
5-й	251/60	37/9	132/31	91	9	87	13
ТЕТ	90/21	233/56	97/23	44	56	28	72
УТ-1/Ера	315/75	12/3	91/22	97	3	96	4
К-1	192/46	113/27	114/27	73	27	63	37
Загалом	1574/ 31,3%	2228/ 44,3%	1222/ 24,3%	55,6%	44,3%	41,4%	58,6%

Історія без міфів в Україні: міф чи реальність?



продовження, початок на стор. 6

полковник Вермахту Павлов; генерал-майор вермахту Хольстон-Смисловський — командував Особливою дивізією «Росія» Абвера, 1-ю Російською національною дивізією Вермахту, Російською національною армією вермахту.

А через три роки, у 2007 року в станиці Єланська Ростовської області зводиться меморіальний комплекс (музей і архів) генералу Краснову...

Чудово зарекомендував себе у воїнстві Генріха Гімmlера й особливий російський полк СС «Варяг», сформований колишніми денікінськими офіцерами. Варто нагадати, що нині в Росії А.І. Денікін — національний герой, який оспівується особисто В.В. Путіним. Командував есесівським полком колишній капітан російської імператорської гвардії та офіцер Добровольчої армії Денікіна Михайло Олександрович

Семенов.

Усі чудово пам'ятають російський фільм «Адмірал», який героїзує російського імперського флотоводця Колчака. Мало хто, однак, знає, що син Колчака під час Другої світової війни був майором Вермахту. Вадим Махно: «Корчак-молодший, командував 813 вірменським батальйоном карателів. Він звів на Півдні України, в Херсонській, Полтавській, Донецькій областях».

Привертає увагу на себе и «Русское антисоветское ополчение» Локотського округу Брянської області, яке провело 236 успішних боїв з партизанами, спалило 24 села, знищивши 10 000 мирних жителів.

Вадим Махно повідомляє і про військові угруповання Вермахту на кшталт Русської національної бригади СС, укомплектованої членами «Боевого союза русских», котрою командував офіцер Червоної Армії росіянин підполковник В.В. Родіонов. Ця бригада СС чисельністю близько десяти тисяч вояків, за німецькими архівними документами, із серпня 1942 по січень 1943 проводила каральні операції в районі білоруського Слуцька, очистила від партизан район містечка Лужки, здійснювала каральні операції проти партизан і місцевого населення в районі Молодечно-Борисів.

В довіднику на підставі архівних документів викриваються злочинні діяння проти власного народу багатьох російських легіонів та зондеркоманд СС. Проте російські історики, політики і оглядачі української історії свідомо ухиляються від озвучування цих фактів. Більше того, коли довідник поширився серед особового складу Чорноморського флоту дислокованого в Криму, російська Федеральна служба безпеки (ФСБ) зобов'язала здати всі примірники, оголосивши довідник фальшивкою СБУ. Ось і видно, на кому шапка горить...

*Юрій Волонський, м. Севастополь,
та за матеріалами вітчизняних ЗМІ*

Діяльність МНК. Коротко

Харків

08.10.09

МНК розпочала просвітницьку акцію для харківських середньоосвітніх шкіл, взявши за мету донести до учнів ідеї патріотичного сприйняття світу.

Перша лекція відбулась в ЗОШ № 18 на уроці з української літератури. Урок проведено для дев'ятого класу по темі: "Патріотизм сьогодні". Свідомо було обрано формат обговорення, аби виявити ті питання, які зараз найбільше турбують сучасну шкільну молодь.

14.10.09

У Харкові в Молодіжному парку, за участю МНК, КУНу, священослужетелів УАПЦ та інших організацій пройшло святкування Дня Української Повстанської Армії.

Як і торік, підходи до пам'ятника були оточені колонами міліції, яка відмовлялась пускати патріотів для покладання квітів і панакхиди. Громада обурилась такою неправомірною реакцією влади, і відстояла право на проведення заходу. На святкування прийшли студенти, що приїхали на навчання з різних міст України: Кіровограду, Тернополя, Львова та Криму.

28.10.09

Члени МНК відвідали учасника національно-визвольних змагань Босчка Івана Михайловича, що проживає у Харкові.

Старому вояку УПА подарували продукто-вий набір, допомогли в побутових проблемах та висловили щире подяку за життєву лінію, наскрізь пронизану боротьбою за ідеали Української Держави.

04.12.09

В рамках проекту «Молоді про Бандеру» представники МНК за підтримки ГО «Поступ» провели лекцію для студентів 1-го та 2-го курсу Харківського Державного технічного університету будівництва та архітектури. Бажаючих дізнатись більше про символ українського національно - визвольного руху виявилось більше 200 чоловік.

Доповідачами виступили голова ГО «Поступ» А.Г.Сергієнко, кандидат філософських наук, доцент І.М. Розсоха та голова ХОО МНК Сергій Кузан. Захід закінчився гучними оваціями на знак поваги Провіднику ОУН Степану Бандері та вдячності лекторам.

06.12.09

В харківській книгарні «Є» відбулась презентація «Антології українського націоналізму» - збірнику основних праць визначних ідеологів визвольного руху та зустріч із Головою ОУН(р) Стефаном Романівим. Організатором заходу виступив Харківський МНК.

15.12.09

Представники МНК провели черговий захід в рамках проекту "Молоді про Бандеру" в Харківському Національному Економічному Університеті (ХНЕУ).

09.01.10

Голова Харківського МНК Сергій Кузан разом з кандидатом філософських наук Ігорем Рассохою взяли участь у програмі «Харківська духовина» на радіо «Нова хвиля». Темою обговорення була 101 річниця від Дня народження Провідника ОУН Степана Бандери та підписання Указу Президента про відзначення річниці переможного бою Українських Січових Стрільців на горі Маківка.

23.01.10

Біля пам'ятника Шевченку в Харкові пройшла акція, присвячена Дню Соборності України. Незважаючи на сильний мороз мінус 20 градусів, у заході взяли участь близько 30 чоловік.

Представники Молодї Просвіти, Руху, МНК та інших молодіжних організацій міста прийшли на захід з синьо-жовтими прапорами, тримаючи в руках плакати з назвами областей України.

Під час акції до молоді долучились перехожі хлопці й дівчата з Криму та Запоріжжя, що приїхали до Харкова на вихідні. Взввшись за руки, символізуючи єдність всіх регіонів України, учасники дійства тричі проскандували: «Разом назавжди!!!» та виконали Державний Гімн.

29.01.10

Члени Молодіжного Націоналістичного Конгресу, Молодї Просвіти, інших громадських організацій міста Харкова разом з представниками облдержадміністрації відзначили 92-гу річницю з дня бою під Крутами.

Під час зустрічі з представниками влади МНК спільно з іншими патріотичними організаціями Харкова вперше виступило з ініціативою спорудження «Алеї Героїв України».

Найбільша теренова гра в Україні знову оголошує мобілізацію!!!

Найбільша в Україні спортивно-патріотична теренова гра «Гурби-Антонівці» знову скликає молодь. Відбудеться вона з 1 по 4 травня 2010 року в традиційній вже для себе місцевості - у лісовому масиві між селами Антонівці на Тернопільщині та Гурби, що у Рівненській області.

Саме тут 66 років тому підрозділи Української Повстанської Армії потрапили в оточення військ НКВД, так званий „Гурбенський мішок”. П’ять тисяч українських героїв мужньо боролися проти понад 35 тисяч окупантів і після кількох виснажливих днів бою вирвалися з оточення. Цей бій увійшов в історію як найбільший бій УПА. Молоді патріоти щороку вшановують полеглих тут українських героїв та знищених після бою мешканців села Антонівці найбільшою в Україні тереновою грою „Гурби-Антонівці”, яку започаткував ще в 2003 році Молодіжний Націоналістичний Конгрес.

Суть гри полягає в тому, що учасники діляться на дві команди (2 куреня, кожен поділяється на сотні, сотні на чоти, чоти – на рої, так, як і в УПА), які змагаються між собою за прапори одна одної та за кількість «вбитих» гравців суперника. При цьому кожна з команд суворо дотримується правил чесної гри. Прояви негідної поведінки під час її проведення можуть каратися дискваліфікацією гравця, що проштрафився, пияцтво тут суворо заборонено. За дотриманням правил слідкують спостерігачі, основні суддівські функції здійснює Рада Вищих Спостерігачів.

Перемогу отримує той, хто захоплює прапор противника і при цьому відстоює свій. З кожним роком це робити стає все складніше, адже командири «куренів», що досконало вивчили терен гри, примудряються заховати «штаб» із прапором в таких місцях, що супернику за три дні гри не вдається їх відшукати. Також з року в рік ускладнюється тактика суперників.

Приємно, що популярність гри з кожним роком зростає. Протягом 2008-2009 років гра вийшла на міжнародний рівень – її відвідали гості з Польщі, Білорусі та Росії. Минулого року її проведення було підтримано на рівні Міністерства у справах сім’ї, молоді та спорту. Кількість людей, які взяли участь у грі за сім років її існування сягає двох тисяч.

Усі, хто має бажання взяти участь у спортивно-патріотичній тереновій грі «Гурби-Антонівці», мають зголоситися до 20 квітня 2010 року. Кандидат, щоб отримати право на участь у грі зобов’язаний:

1. Досконало вивчити Правила і Положення гри на <http://gurby.org.ua>
2. Заповнити анкету
3. Написати заяву.
- до них додається:
а) копія паспорта (1,2 стор., прописки);
б) копія ідентифікаційного коду.
4. Якнайшвидше надіслати заявку до Оргкомітету гри (Центральний Провід МНК): 01034, м. Київ, вул. Ярославів Вал, 9, прим.4, тел. (044) 234-70-20, факс (044) 246-47-83, e-mail: mnk@ua.fm, або зареєструватися on-line на сайті гри: <http://gurby.org.ua>. Організатори достроково припиняють зголошувальну кампанію на момент наявності 300 затверджених заявок.



Інформаційні партнери:



Керівництво та членство Молодіжного Націоналістичного Конгресу висловлює щирю подяку усім добродіям, жертводавцям та організаціям, які сприяли діяльності нашої організації у вересні 2009 - лютому 2010 року.

Організації:
Спілка підприємців Тернопільщини “Українська Справа”(Україна)
Українська Інформаційна Служба (Київ, Україна)
Добродії:
Адольф Гладилевич (Монреаль, Канада)
Анна Зубаті (Вінніпег, Канада)
Маруся Боднар (Вінніпег, Канада)
Роман Медик (Етобіко, Канада)
Микола Карпій (Торонто, Канада)
Осип Довбуш (Лестер, Англія)

Василь Олесків (Лондон, Англія)
Володимир Гнип (Ноттінгем, Англія)
Ростислав Мартинюк (Київ, Україна)
Володимир Науменко (Київ, Україна)
Лариса Йолкіна (Київ, Україна)
Андрій Левус (Київ, Україна)
Георгій Сахнюк (Суми, Україна)
Олег Медуниця (Суми, Україна)
Олег Вітвіцький (Тернопіль, Україна)
Михайло Ратушняк (Тернопіль, Україна)

Ти можеш знайти нас:

Волинь - 050-43-811-43 (Олександр), 093-677-47-08 (Bіra), mnk.volyn@gmail.com
Дніпропетровськ- 096-235-68-54 (Роман), mnk_dp@ua.fm
Донецька обл. - 095-182-94-17 (Василь)
Закарпаття - 067-729-13-75 (Віталій), foodfactory@tyachiv.uz.ua
Запоріжжя - 066-952-92-81 (Михайло), 050-148-80-34 (Юрій) sirko_mnk@ukr.net
Івано-Франківська обл. - 098-635-05-77 (Володимир)
Крим - 067-653-71-94 (Володимир), volodymyr_selivanov@meta.ua
Львівська обл. - 063-263-88-28 (Андрій), golnach@gmail.com
Миколаїв - 066-155-04-10 (Володимир), sychgora@gmail.com
Полтавська обл. - 050-172-73-03 (Андрій)
Рівенська обл. - 097-798-95-81 (Тарас), davtar@ukr.net, 096-821-83-66 (Юля), ulichka1992@ukr.net
Сумська обл. - 095-731-29-88, 096-181-43-19 (Наталія), mnk_sumy@ua.fm, 097-168-84-11, 095-442-99-03 (Андрій), baton@meta.ua
Тернопіль - 097-979-19-45 (Богдан), mnk.ternopil@gmail.com
Харків - 066-340-26-92 (Сашко) mnk_kharkiv@ua.fm, konus@konus.in.ua
Київ - 097-675-22-35 (Сергій), mnk_kyiv@ua.fm
Ти можеш завітати до нас на збори щоп’ятниці о 19-00 за адресою вул.Ярославів Вал, 9, прим. 4

“ТЕРЕН УКРАЇНА”

заснований Олександром Богатирчуком у 2002 році

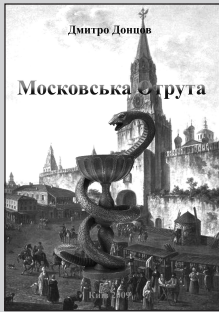
Головний редактор: Ярослав Іляш
Редакція: Катерина Аврамчук, Діана Сергієнко, Олексій Довбиш, Іван Кішка, Сергій Пархоменко.

Редакція зберігає за собою право редагувати та скорочувати текст.
Редакція не несе відповідальності за думки, висловлені авторами.
При передруці посилання на “ТЕРЕН УКРАЇНА” обов’язкове

Друк: ТОВ, “Ціцєро”, вул. Дегтярівська, 21.
Замовлення 25/03-10
Наклад - 10000

Свій до свого по своє!

Дмитро Донцов “Московська отрута”



Збірка статей українського мислителя, провідного ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова об’єднує тексти, в яких автор досліджує глибинну сутність та джерела московського імперіалізму. Один з найприскіпливіших дослідників московщини дає свої відповіді на запитання, актуальні й сьогодні.

Для широкого кола читачів.

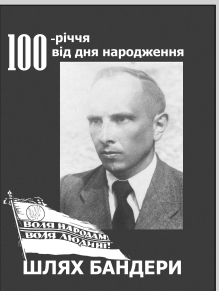
“Карпатська Україна”



Ця книга видана до 70 - річчя Карпатської України та збройної боротьби “Карпатської Січі” за незалежність. До збірки увійшли праця відомого історика Петра Мірчука, іменний покажчик діячів націоналістичного руху Закарпаття, підготовлений фахівцями Центру досліджень визвольного руху та низка актуальних статей відомих публіцистів, журналістів та лідерів громадських патріотичних рухів.

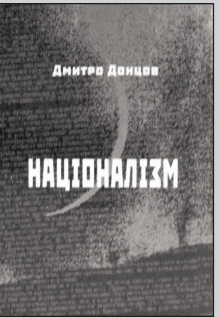
Видання рекомендується студентам, політологам та для широкого кола громадськості, хто цікавиться національно - визвольною боротьбою українського народу.

Збірка статей “Шлях Бандери”



Впродовж багатьох років ім’я Степана Бандери найчастіше згадується в історичних суперечках. Проте, незважаючи на 100-літній ювілей з дня народження, Бандера й далі в уяві багатьох залишається більшою мірою містичним прапором національно-визвольного руху, аніж реальною людиною. Зруйнувати комуністичні стереотипи і представити постать лідера ОУН в правдивому насвітленні покликане це видання. Пропонована збірка містить біографічні дані Провідника ОУН і огляд його теоретичної спадщини. Також поміщено статтю Степана Бандери “З невичерпного джерела” і список рекомендованої з теми літератури.

Дмитро Донцов "Націоналізм"



Головний твір видатного українського мислителя, ідеолога українського націоналізму Дмитра Донцова. В творі автор визначає причини занепаду української державницької думки та окреслює шляхи досягнення національного ідеалу.

Книга розрахована на всіх, хто цікавиться історією філософської думки, переймається долею України.

Книга-поштою: для замовлення книг поштою необхідно звернутися за вказаною нижче адресою МНК, скринькою book_mnk@ua.fm або телефонічно та вказати назви та кількість книг, ПІБ, повну поштову адресу з індексом

Цей номер “Терен Україна” вийшов за сприяння Анни Зубаті (Вінніпег, Канада)